

מסורת הש"ס

(א) [לעיל לב, ג] ויקרא
(ב) [דף לב, ד] ג'ל
דרי"י יעב"ץ,

גליון הש"ס

נמ' אי נמי שחזק
אצבעק. עין כחכות דף ל
ע"כ תד"ה לא לריכא:
שם ר' חייא שקורי קא
משקר. עין שטעט דף כו
ע"כ תד"ה לא לר':

הנהגות הב"ח

(א) הִי' דִּיה אֵלָּה וְיִי
 אִיסוֹר אֶחָדֹת מַעֲשֵׂה:
 (ב) הִי'ה מוֹחִיבִי עַל כֵּנוֹן
 דְּרוֹשׁ שְׁבִי אַחֲרַי שְׁלִיחַ
 לְקַדֵּשׁ יְשִׁי אֵלֶּה בְּנֵהֶם
 בְּדַלְקָמָה הַסִּיד: (ג) הִי'ה
 לֵא מוֹחִיבִי אֵלֶּה מַחֲלֵה
 חַיִּי תַחֲרִי אֶחָדֹס:
 (ד) הִי'ה כֵּעַל מוֹשׁ וְיִי
 קוֹדֵשׁ שְׁהַבִּירִי בִּשְׁמֹרֹת:
 (ה) תוֹחֵי דִּיה כְּנָסִי וְיִי
 לֵא חֶלֶץ הַיִּי: (ו) הַמַּוְחִיבִי
 דְּלֵא חֶלֶץ לְבַחֵי אֵלֶּיךָ יִי
 חִיָּל לִאֲחַטְשֵׁי דְלֵא כִּמְחֵה
 חֵלֶם אִישׁ וְנִשְׁכַּח מַחֲזִיז
 אִיסוֹר הֵלֵךְ הַיִּי תוֹחֵק עַל
 אִיִּךְ לֵא עֵינֵי כְּנָסִי: דִּיה
 אִיסוֹר: (ז) הִי'ה אֵלָּה וְיִי
 קִרְיָן כִּיִּי וְיִי וְלֵא אֵלֶּה
 כִּי כִדְרֵשׁ הֵי: (ח) הִי'ה
 אִבְדִּי מִיִּת אִיסוֹר
 מַעֲשֵׂה אֵלֶּה שֶׁ שְׁחָרָק:
 (ט) הִי'ה אִיסוֹר וְיִי כְּנָסִי
 אֶחָת הַיִּי שֶׁמֶשׁ: (י) הִי'ה
 וְכִי קִרְבֵּה וְיִי שֶׁמֶשׁ אִישׁ
 דְּעִלְמֵה דְּמַחֲבִירִי בִּי: (יא)
 בְּאִידִי יִשְׁכַּח יִגְדֵּלֵה
 הַיִּי לֵא חִיָּלֵה הַרְוִי
 דְּמַחֲבִירֵה כְּסִיד:

תוספות ישנים

מייחייב תרפי. דהא דקאמער לעיל
חייב שמים כגון שנה עליו איסור
לשאת אח ואחות אשה כלאחר ומוטבת
לך כגון (ו) דשווייזער שלים שני אחין
לקדם שמי ארבעה וכו' עשו שלים לקבל
קידושיהוין ופוגע שלים בבית: (ב)

[illegible]

(שם) וא"כ עדיף נמי מאיסור מוסקף: א

ארבעה אחין פרק שלישי יבמות

כולל איכא: ואלכא דר' יוסי.
סור ע"י מגו: באיסור כולל
אח ומשום אחות אשה אפילו
מוסיף בהאי בתרא אלא איסור

במאי קמפּלגּי באיסור כולל ואליבא דר' יוסי רבי חייא סבר רבי יוסי "באיסור כולל מוחייב תרת' בר קפרא סבר לא מוחייב אלא חדא ומאי איסור כולל איבא הכא בשלמא זר מעיקרא שרי במלאכה ואסור בעבודה אתיא לה שבת מגו דקא מיתסר במלאכה מיתסר נמי בעבודה בעל מום מעיקרא שרי באכילה ואסור בעבודה איטמי ליה מגו דקא מיתסר באכילה מיתסר נמי בעבודה אלא מליקה בבת אחת היא דמשכחת לה באיסור כולל לא משכחת לה אלא קמפּלגּי באיסור בבת אחת ואליבא דר' יוסי רבי חייא סבר רבי יוסי "באיסור בת אחת מוחייב תרת' ובר קפרא סבר לא מוחייב אלא חדא והכא מאי איסור בת אחת איבא הכא זר ששימש בשבת כגון דאייתי שתי שערות בשבת דהויא להו זרות ושבת בהדי הדדי בעל מום נמי כגון דאייתי שתי שערות ואיטמי ליה דהויא ליה בעל מום וטומאה בהדי הדדי "א"נ שוחק אצבעו בסכין טמאה בשלמא לרבי חייא כי אתנייה לדידיה אליבא דר' יוסי כי אתנייה לבר קפרא אליבא דר"ש אלא לבר קפרא ר' חייא שקורי קא משקר אלא קמפּלגּי באיסור בת אחת ואליבא דר"ש בשלמא לר' חייא קא מישתבע לאפוקי לר' שמעון מחזיקא אלא לבר קפרא למה ליה לאשתבועי קשיא בשלמא לבר קפרא כי אתנייה רבי לדידיה אליבא דר' שמעון כי אתנייה לרבי חייא אליבא דרבי יוסי אלא לרבי חייא בר קפרא שקורי קא משקר אמר לך ר' חייא כי אתנייה רבי לדידיה תרת' לפטור אתנייה ואיסור

מוסיף בנשא חי ואח"כ נשא
וערסו. היום בשבת זו דהשתא
הנחה ואסור בערירה דהא לא
זרות ואסור שבת יחד נזאו
לזנות עליה: **בעל מום נמי**
לזנות כלומר דאשמי קודם
יח שמי שערות ובשעת הנאה
ש: **סחוק אצבעו**. והוא המום
יח. מנאי לאוקמי גמריה ודבר
כדרי יוס' ולכך קפדא כר"ש
דכ"ה: **רבי חייא** אלא **לכ"כ**
נתייב קולא א"כ אליבא דמאן
ודא שקורי משק רבי חייא
אליבא דר"ש. וה"ק רבי חייא
בבבלי אלל בבת אחת מורה
אלל אמר בבת אחת נמי חייא
קוקין ליה לרבי שמעון לקולא
ד: **בשלמא לכר קפדא**. מני
הוה ר' תנחין רבי פטור אליבא
ד' רבי דר' יוס' ורבי חייא הוא
אלל ר' יוסי. דלמא דאליבא
דמתייהב לכר קפדא אליבא דמאן
ר' פטורא כלל: **אמר לך רבי**
ע"י דרבי ודאי פטורא דמתייהב
בשבת ובעל מום ששימש
ע"י בת אחת כדלמא דעלי:
ואסור

צבעו בסבן שמחה. שהיתה א

לג.

ה' ה"ו לאקשווי בשלחא לבר קפרא
 וסי מחזקיס אלף ל' חייא למה ליה
 אלף כאן ל' חש דקדק מחסו דלף
 ר"א חדא. פ' פ' וקוטרוס ויא דקמי
 י"א חורב אינו חייב אלף מחסו אסת
 אח בלבד דאוקימנא בנשא מת ואח"כ
 שגא מי דהוי איסור כולל רבי חייא
 מני לה ולף דר קפרא ונראה דבר
 קפרא גמי מני לה וקבדו בין
 רשעים גמורים:

אלה מליקה בבת אחת הוא
 דמשכחת לה. וא"ת היכי
 הו"א בבת אחת והא מיד כי נמלק
 הוא לה נבילה איסור וז"ל חזק
 עד אחר זריקה שיש הי"ת לכהנים
 דאמר בפרק בתרא דמסות (דף י"ח:
 ושם) דכל היכא דקרינן וכלו אותם
 אשר כופר בזה קרינן שני וכל ז'
 לא וכל (א) קודם וי"ל דאיסור נבילה
 נמי לא חיל עד אחר הזריקה דנפקא
 איסור מעילה דלא חיל איסור נבילה
 על איסור מעילה דחמיר מניה
 היי דחמיר איסור מעילה מאיסור
 גיד דכלמר בפרק גיד הנשה (חזון
 דף קא. ושם) ואע"ג דבר קפרא
 דשמעתין אית ליה ברש מעילה
 (ד' ה.) דהיתר זריקה שני ומשנראה
 לזריקה נפק מיד מעילה מ"מ
 איסור (א) חזק עד שזרקו הלכך לא
 חיל איסור נבילה עד אחר זריקה
 (א) ועי"ל דבר קפרא סבר דר"ש
 דשמעתין לטעמיה דאית ליה איסור
 וז"ל וי"ל זריקה דאמר התם במסות
 (דף פ"א:) דור שאל עולה הפס זריקת
 דמים לוקה חמש ולא משום זרות
 דהכי בני האו"ל אותם אשר כופר
 בזה דמשום האו"ל לא לקי אלא מר"ש
 דכלמא דבידא התם אית מעילה
 קרא דלא תוכל לאכול בשעריך (דברים
 י"ג) **באיסור** בת אחת מיהייב
 ערבי פ"י בקוטרם דהא דקאמר
 לרבי חייב שמים כגון שזא עליו
 איסור אשת איש וחלוטין אשת אחת

(דף קנ"ג.) והשתא הא דפליגי עליה ר"ש
 שם אח בללד אע"ג דבבית אחת (ס'
 יתחא אחר מיתיה אלא במקום יבוס
 יתחא יתחא וברייתא דקמי' אינו חיב
 ירי בבית אחת דל"כ היה חיב משום
 גשא מת איירי והא דקאמר ר' חייא
 יחי' לאו דוקא בביסור בת אחת אלא
 בת צפ' אמרו לו (ברכות דף ק"ג):
 חייבין אחריו. חרוא. והלא דקמי'
 ב' אלא משום אשם אחיו ובלבד דמשמע
 לקוברו בין רשעים גמורים ובאידיך
 ב' גשא מת מודה בה בר קפרא דלר'
 בביסור מוסוף כמו שפירש בקונטרס
 וקשה לר"י דמשמע דביסור מוסוף
 ביסור בת אחת יחי' מקמי' דמיסילג'
 ש' וחייב לר' חייא שתי' בביסור בת
 סור מוסוף דקמי' לעיל אין חיב אלא
 אח ביסור בת אחת עדיף אלא דקבר
 אחת דבאכ' כגון אחות וטומאה
 יינו משום דהותרה כגדי היאיל דלא
 גזר בר קפרא שבת לכל הותרה וטומאה
 גזרו לא חיילי ורבי חיאל לית ליה האי
 ולא לוריס הלכך קאמר בסמוך דבבית
 דביסור מוסוף לא מחייב אחת אלא
 בת אחת עדיף טפי דקאמר בשם משום
 צביא ומאן דמחייב בביסור כולל היינו
 יסוף כדלמר בפ"ג דשבוועל ודף קנ"
 ונגע בו הסכין נטמא ונעשה בעל מוס':
 ואומר

עין משפט
גר מצוה

ב א ב מ"י פ"ו מהל'
אסורי ביאה הל' ת
ופ"ד מהלכות שנגזרות
א ופ"ח מהלכות מאכלות
אסורות הלכה ו:

תוספות ישנים (המשך)

[illegible]